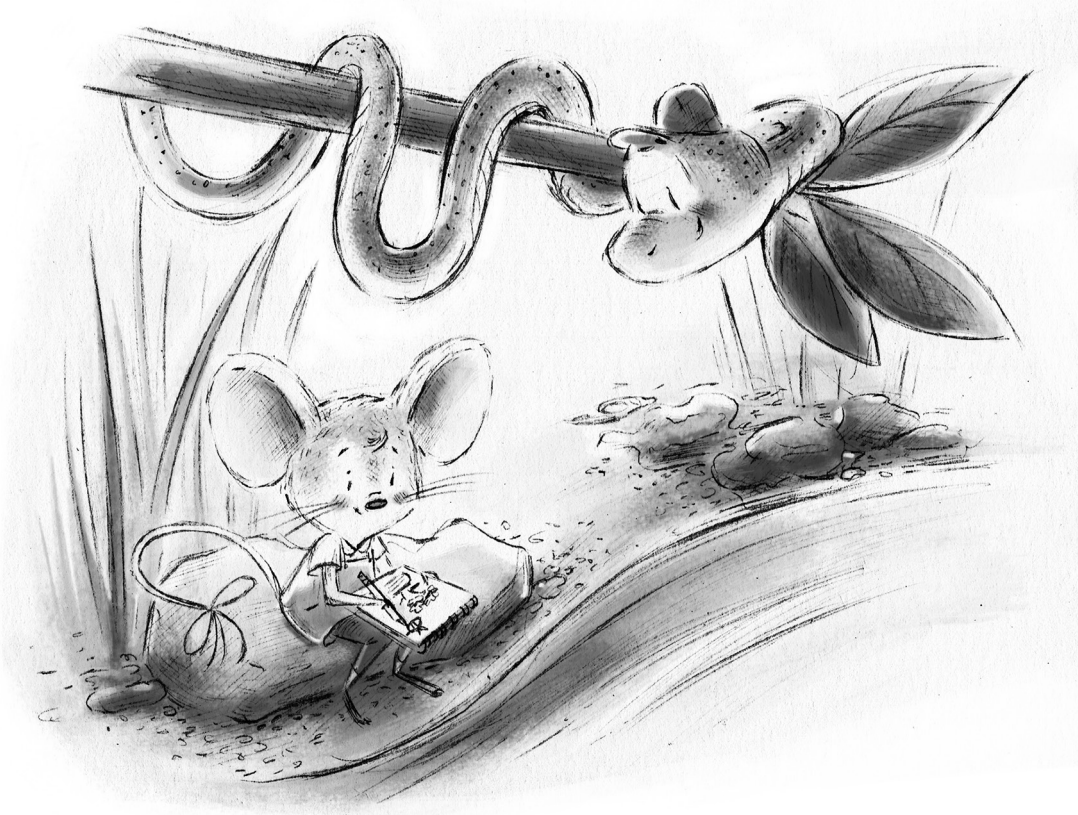

Miško draugai

Pelytė, varlytė ir gyvačiukas kalbėjosi ir žaidė prie upelio Sidabro Ežero miško viduryje. Tai buvo tik dar vienas pelytės Sofijos ir jos gerų draugų, varlytės Hetės ir gyvačiuko Oveno, susitikimas po pamokų.

Ovenas tingiai kabėjo ant žemos medžio šakos. Jis stebėjo, kaip Sofija, sėdinti ant akmens kiek žemiau, piešė

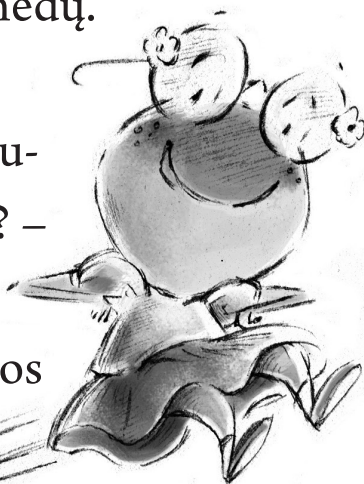

į savo bloknotą. Ji kaip tik dailino bitę, skrendančią pavaizduoto sodo fone.

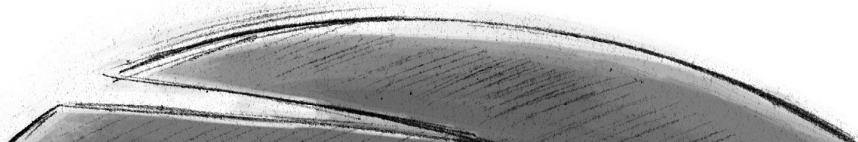
– Tai primena mūsų išvyką prie bičių avilių! – pasakė Ovenas. – Tai buvo įdomiausia diena mokykloje šią savaitę.

Ponia Išmintinguo­lė, Sidabro Eže­ro pradinės mokyklos mokytoja, nu­vedė vaikus pažiūrėti, kaip darbščio­sis bitutės gamina medų.

– Norite sužinoti,
koks įvykis *man* labiau­
siai patiko šią savaite? –
paklausė Hetė. Ji šo­
kinėjo nuo vieno lelijos
lapo ant kito. –

Tai buvo pono Voliso,
skraidančios varlės, apsilankymas!

Ponas Volisas,
senas ponios
Išmintinguoless
draugas, atėjo pa-
sikalbėti su mo-
kiniais apie savo
skraidymo nuoty-
kius. Ant didelių kojų
jis turėjo papildomą
plėvelę. Mokėjo sklandyti
nuo medžio iki medžio!

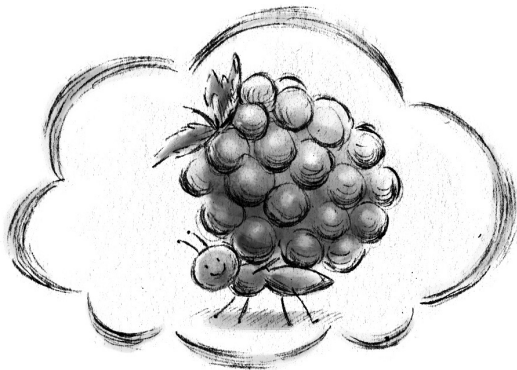
Skaidriame vandenyje pastebėjusi žuvį, Hetė nuliuksėjo pažiūrėti, ar pavyks ją aplenkti iki didžiojo akmens, kur sėdėjo Sofija.

– Pažvelk į mane! – sušuko varlytė. – Aš skrendanti varlė!

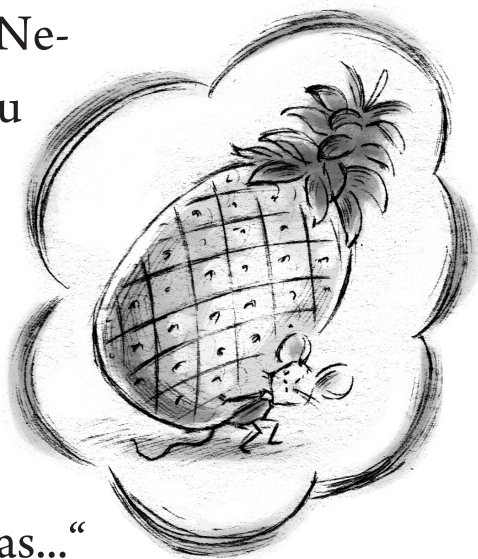

Tuo tarpu Sofija toliau piešė taip smarkiai įnikusi, kad nosimi beveik lietė popierių. Ji pavaizdavo keletą skruzdėlių ant rąsto pirmame paveikslo plane. „Gal viena jų turėtų ką nors nešti, – pagalvojo pelytė, – pavyzdžiui, sėklą ar vaisiaus gabalėlį. Skruzdėlės juk tokios stiprios!“ Sofija prisiminė

kartą skaitytą knygą. „Ten buvo rašoma, kad skruzdėlės gali nešti daiktus, penkiasdešimt kartų sunkesnius už jų pačių svorį. Panašiai kaip pelė, tempianti ananasą! Ne-manau, kad galėčiau panešti ananasą. Be to, vargu ar norėčiau. Tas, kurį mačiau kartą universalinėje parduotuvėje, atrodė toks dygliuotas...“

– Sofija? – šaukė Hetė. – Sofija!
Labas! Sofija?

– Ką? – atsakė pelytė, pakeldama
akis nuo piešinio. – Ką sakei?

Ovenas ir Hetė nusijuokė.

– Nejau negirdėjai nė vieno mūsų
žodžio? – paklausė varlytė.

Ovenas pridūrė:

– Man įdomu, koks buvo *tavo*
mėgstamiausias įvykis šią savaitę.

– O! – tarė Sofija. Mąstydamą pri-
sikišo trintuką prie smakro. – Tai leng-
va. Dailės pamoka lauke!

Ponia IšmintinguoLė trečiądienį
vedė pamoką gamtoje. Jie kartu turėjo

ir mokytis, ir piešti. Mokiniai gavo užduotį ieškoti įvairių rūšių grybų ir juos pavaizduoti.

Sofija labai mėgo gamtą. Mokykloje jai patiko sėdėti prie pat lango.

